

MỤC LỤC

1	Tớ là đồ ngốc	7
2	Tớ vui vẻ	11
3	Tớ sẽ học hành tử tế	17
4	Câu nào cũng điền 1	21
5	Làm một bông hoa	26
6	Quà cho Què cẳng	30
7	Tờ giấy vô dụng	35
8	Đều là giả vờ	40
9	Tội quá	44
10	Tớ bị đâm	48
11	Đại chiến bóng nước	52
12	Học thêm tiếng Anh	57
13	Đổi chỗ	62
14	Anh hùng và đồ ngốc	66

15	Môn toán có ích	70
16	Dăm ba chuyện hát hò	74
17	Đánh giá thị lực	79
18	Tó ghét kiểm tra cuối tháng	84
19	Không được bì bôi bạn ngọc	89
20	Ngọc nghếch cũng biết tức giận	93
21	Mưa roi trên đầu	97
22	Tó vẽ đu đủ	101
23	Khách quý thăm trường	106
24	Lại phải học thêm	110
25	Tó đi làm thuê	115
26	Em gái bị ngã	119
27	Tó có tương lai	124
28	Tó không muốn làm người ốm	130
29	Giải nhất tình thương	135
30	Những lời khó hiểu	139
	Câu bé ấy không phải kẻ ngọc nghếch (Vương Thục Phần).....	142

1

TỚ LÀ ĐỒ NGỐC

Năm lớp một, một hôm, cô giáo gọi tớ vào văn phòng bảo, “Người ta bảo con làm gì con cứ làm theo nhé!”

Rồi một cô giáo khác kéo tay tớ, bảo tớ ngồi xuống, “Cô bảo con làm gì con làm theo nhé!”

Cô giáo bảo tớ dùng mấy miếng gỗ xếp thành vài hình khác nhau, rồi cho tớ vẽ mấy bức tranh, cô còn hỏi tớ vài câu. Tớ rất cố gắng xếp gỗ, vẽ và trả lời cô.

Nhưng dù tớ cố gắng như thế, cô giáo vẫn liên tục đánh dấu “không đạt” vào tờ giấy trên tay.

Mấy ngày sau, cô lớp tớ bảo, “Con sang lớp 18 học mới phải.” Thế là tớ đeo ba lô lên, chào các bạn lớp mình, “Tạm biệt các cậu.”

Các bạn cũng chào, “Chào Nam.”

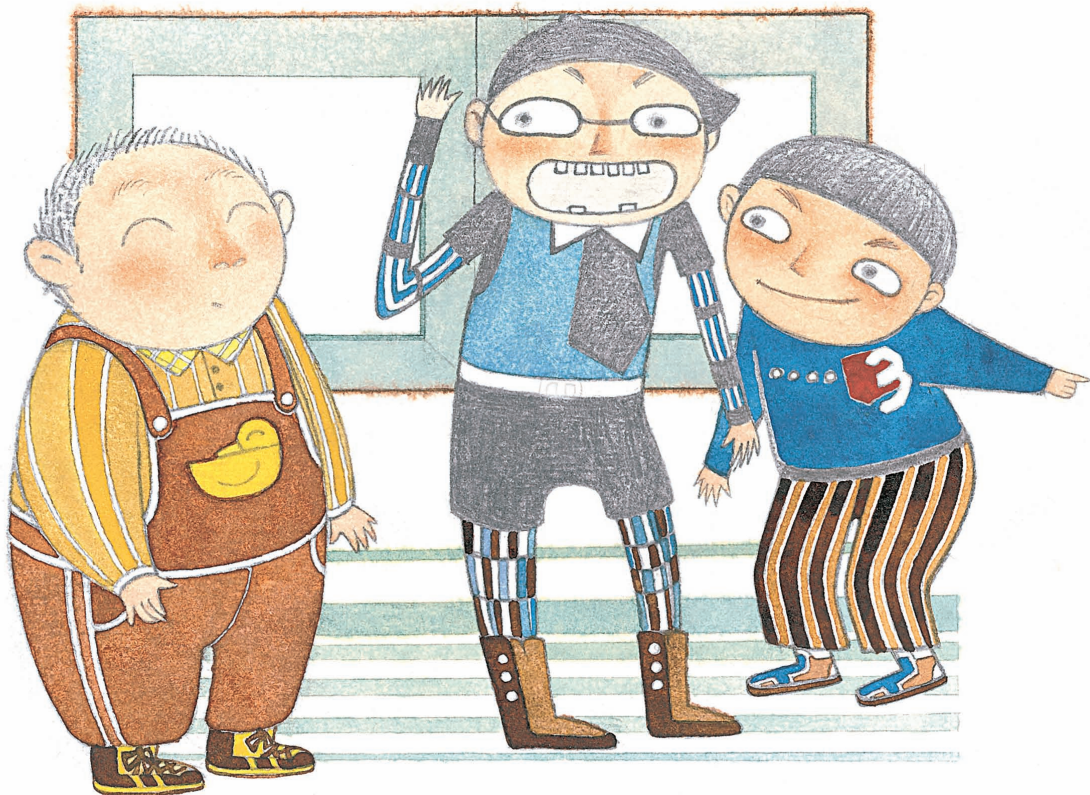
Cô giáo đưa tớ đến một góc xa rất xa lớp cũ của tớ. Chỗ ấy có một cái cây lớn và ba gian phòng học.

Tớ bước vào một gian trong số ấy.

Có lần, giờ tan học, tớ quay về lớp cũ, lên ngó trộm cô từ bên ngoài cửa sổ. Một bạn cao cao bước đến bảo tớ, “Mày về đây làm gì?” Bạn thấp thấp đứng cạnh nói tiếp, “Thật! Mau xéo về lớp chuyên biệt của mày đi! Đồ ngốc nghếch.”

Hai bạn bật cười, tớ cũng cười theo.

Đây là lần đầu tiên tớ nghe người ta gọi mình là “đồ ngốc nghếch”.

Tó không biết “ngốc nghếch” nghĩa là gì, chỉ biết là mỗi lần ai đó gọi tố như thế thì họ lại cười. Tố cũng vui vẻ cười theo.

Lớp mới của tố ít bạn lắm, nhưng lúc nào cũng có hai cô. Tố học lớp 18 này từ năm lớp một đến tận năm lớp năm. Rồi đến một ngày, người ta gài một bông hoa đỏ lên áo tố, đưa tố đến hội trường, nghe rất nhiều bạn chuyện trò và hát.

Khi quay về lớp, cô giáo tố mắt đỏ hoe, cô nắm lấy tay tố, “Con tốt nghiệp rồi.”

Thế là tố tốt nghiệp. Rồi mẹ đưa tố đến một ngôi trường khác.

Mẹ bảo, “Năm nay con lên lớp sáu, không có lớp chuyên biệt nữa, con học ngoan nhé, nghe lời cô, đừng gây rắc rối gì cho mẹ.”

Mẹ bán mì ngoài chợ. Mẹ bận lắm. Ngày hôm sau, tố tự đi học. Tố thử đi mấy lố, cuối cùng cũng tìm thấy trường.

Lúc tố đến cổng trường, một thầy giáo rất dữ tợn gào vào mặt tố, “Con có vấn đề à? Tám giờ mười mới đến trường! Đứng vào góc chịu phạt!”

Tố đứng một lúc chưa lâu lắm thì có một cô giáo

xinh đẹp tiến đến, cô bảo với thầy dữ tợn, “Đây là học trò của em, đầu óc không ổn lắm, em đưa con về lớp.”

Thế là tó vào Lớp sáu tình thương.

Giờ tan học, ba bạn con trai vây quanh tó, trong số đó có một bạn tóc xoăn. Bạn ấy bảo, “Cô bảo tao, mày là đồ ngốc nghếch. Tao biết rồi, mày là đồ ngốc nghếch. Từ giờ mày phải nghe tao, hiểu chưa?”

Tó gật đầu.

Bạn ấy gõ vào đầu tó rồi nói tiếp, “Cả lớp ra đây xem đồ ngốc nghếch này!”

Đột nhiên, có một bạn trai khác tập tễnh bước đến, mắng bạn tóc xoăn rất dữ, “Người thông minh có chắc là rất thông minh không?”

Bạn tóc xoăn đáp, “Cái lớp nông dân chăn bò của chúng mình hay ho thật. Nào là ngốc nghếch, còn có cả què cẳng.” Nói rồi bọn họ bèn bốc quả bóng rổ lên, chạy ra ngoài.

Tó mỉm cười với bạn què cẳng, thấy trong lòng có gì âm ỉ dâng lên. Tó khe khẽ chào, “Què cẳng.”

Bạn ấy cũng khẽ chào lại, “Ngốc nghếch.”

Thế là chúng tó thành bạn thân.

2

TỚ VUI VẺ

“Nếu có đứa nào gọi cậu là ngốc nghếch, cậu phải tức mới đúng, không được cười.” Một hôm, Què căng bảo tớ.

Tớ gật đầu. Nhưng tớ lại nghĩ ra một việc, “Cậu gọi thế thì tớ không tức.”

Què căng cũng gật gật.

Nhưng liền sau đó thì tớ gặp chuyện.

Giờ tiếng Anh, cô tiếng Anh bảo tớ đọc đoạn bài khóa. Tớ đọc theo các bạn, “Búc-cờ, búc-cờ”, cô cứ bảo tớ đọc sai.

Cô đứng trước mặt tớ, cúi đầu thấp xuống, để tớ nhìn miệng cô.

“Xem này, âm cuối nhẹ thôi, đừng đọc mạnh thế.”

Nom cô ấy thật giống con cá dọn bể đang chu miệng.

Tớ rất gắng sức học theo cô, chu miệng lên, phun cả nước bọt ra. Nhưng cô vẫn không hài lòng. Cô tức giận bảo, “Đầu óc làm sao ấy, dạy thế nào cũng không vào!”

Tớ không rõ có nên tức giận hay không.

Lúc tan giờ, tớ hỏi Què căng, cậu ấy phiên muợn đáp, “Cô giáo thì khác bạn bè, cô muốn thế nào thì đành theo thế ấy, không khác được đâu.”

Cô giáo ngữ văn tức cũng là cô chủ nhiệm lớp tớ tên là Dương, cô ấy đối với tớ tốt ra phết. Cô tặng tớ một quyển vở ô li, cô bảo tớ chép bài mẫu vào đấy. Lúc các bạn đọc bài văn và nghe lời giảng giải của cô thì tớ chép.

Tớ chép rất giỏi, hồi cấp một ngày nào cô cũng bảo tớ chép, cứ chép hết dòng này đến dòng khác. Tớ quên mất cách viết những chữ ấy rồi, không thì tớ sẽ viết lại

cho Què căng xem, để chứng minh là tớ đã từng viết rất nhiều.

Thật ra tớ rất thích đi học. Mùa hè ở nhà xem ti vi suốt ngày rất chán. Mẹ không cho tớ ra quán mì, tớ rất muốn ra bung bê phụ mẹ nhưng mẹ không cho, mẹ mắng là,

“Con muốn cả thế giới này biết mẹ có đưa con ngốc nghếch hả?”

Câu hỏi này khó quá, tớ không biết nên trả lời thế nào. Tớ nghĩ là nếu mẹ biết tớ ngốc nghếch thì mẹ đừng để ra tớ thì hơn. Nhưng có lẽ mẹ cũng không biết chuyện ấy.

Lúc ở trường, ít ra thì còn có Què căng nói chuyện cùng tớ. Đôi khi mấy bạn con gái cũng đến nói chuyện với tớ, nhưng tớ không hiểu lắm câu chuyện của các bạn ấy nên chỉ biết cười trừ.

Lớp trưởng lớp tớ là đệ nhất xinh đẹp trên thế gian này, bạn ấy tên là Lâm Giai Âm. Què căng cũng công nhận bạn ấy xinh. Nhưng bạn ấy dữ tợn, thường mắng mỏ bạn trai cao cao tóc xoăn Đinh Đồng. Có lúc bạn ấy cũng mắng tớ, nhưng bạn ấy không gọi tớ là ngốc nghếch, bạn ấy nhớ tên tớ.

Tớ có trách nhiệm xách nước sôi lên lớp. Các bạn mau khát lắm, một chốc là uống hết sạch. Lúc ấy cô giáo sẽ giục tớ, “Đang giờ học, bếp vắng người, con xách nước về đây.”

Tớ bèn xách cái ấm, đi qua từng gian phòng học, qua sân tập, đến nhà bếp lấy nước. Trên cây đa chỗ sân tập có rất nhiều chim chóc ca hát, hay lắm. Có lúc tớ sẽ